

የኢየሱስ ክርስቶስ ራጅይ - ቁጥር አሥራ ሰባት

የደረቁትን አጥንቶች ማስነሳት፡- በመጠባበቂያው ዘመን ወደ ንጽሕናና እምነት የሚጠራ ጥሪ

Jeff Pippenger
2023-11-17

በምድረ በዳ የሚጮኸውን የአንዱን “ድምፅ” የሚሰሙ በመንገድ ላይ ሞተው የተጣሉ ደረቅ አጥንቶች፤ ይህን የሚያደርጉት ኢየሱስ እርሱን እንደሚልከው የሰጠው ተስፋ ተፈጽሞ አጽናኙ ስለመጣ ነው። በሚለራውያን የመጀመሪያ ተስፋ መቁረጥ ውስጥ፤ ሚለራውያኑ በደናግል ምሳሌ ውስጥ ባለው የመዘግየት ጊዜ ውስጥ እንዳሉ ተረዱ።

“ተስፋ የቆረጡት ሰዎች ከመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እንዳሉት በመዘግየት ዘመን ውስጥ እንደነበሩ አዩ፤ እናም የራእዩን ፍጻሜ በትዕግሥት እንዲጠብቁ እንዳለባቸው ተረዱ። በ1843 ጌታቸውን እንዲጠብቁ ያደረጋቸው ያው ማስረጃ፤ በ1844 ደግሞ እርሱን እንዲጠብቁ አድርጓቸው።” Spiritual Gifts, volume 1, 153.

በሚለራውያን የተመሰሉት ሰዎች የመጀመሪያውን ቅሬታ ተሞክሮ ደግመው ያሳልፋሉ፤ እነርሱም ይህን ሲያደርጉ እነርሱ ደግሞ በደናግል ምሳሌ ውስጥ በተጠቀሰው የመዘግየት ዘመን ውስጥ እንዳሉ ማስተዋል አለባቸው። ይህን እውነት እንዲያዩ የሚያስችላቸው የአጽናኙ ተጽእኖ ብቻ ነው። ያ እውቅና፤ በአጽናኙ የሚመጣው፤ ሕዝቅኤል ለደረቁና ለሞቱ አጥንቶች ሸለቆ እንዲናገር በታዘዘው በመጀመሪያው ትንቢት ተወክሏል።

እንደገናም እንዲህ አለኝ፤ በእነዚህ አጥንቶች ላይ ትንቢት ተናገር፤ እንዲህም በላቸው፤ እናንተ የደረቁ አጥንቶች ሆይ፤ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ። ጌታ እግዚአብሔር ለእነዚህ አጥንቶች እንዲህ ይላል፤ እነሆ፤ እስትንፋስ ወደ እናንተ እንዲገባ አደርጋለሁ፤ እናንተም በሕይወት ትኖራላችሁ፤ ጅምትም በላያችሁ አኖራለሁ፤ ሥጋንም በእናንተ ላይ አወጣለሁ፤ ቆዳም እሸፍናችኋለሁ፤ እስትንፋስም በእናንተ ውስጥ አኖራለሁ፤ እናንተም በሕይወት ትኖራላችሁ፤ እኔም እግዚአብሔር እንደ ሆንሁ ታውቃላችሁ። ስለዚህም እንደ ታዘዘሁት ትንቢት ተናገርሁ፤ እኔም ትንቢት ስናገር ድምፅ ሆነ፤ እነሆም መንቀጥቀጥ ሆነ፤ አጥንቶቼም ተቀራረቡ፤ እያንዳንዱም አጥንት ወደ አጥንቱ። ተመልክቼም እነሆ፤ ጅምትና ሥጋ በእነርሱ ላይ ወጡ፤ ቆዳም ከላይ ሸፈናቸው፤ ነገር ግን እስትንፋስ በእነርሱ ውስጥ አልነበረም። ሕዝቅኤል 37፡4-8።

“ድምፁ” መንፈስ ቅዱስን ይወክላል። በዚያ ወቅት ደናግል በመቆየት ዘመን ውስጥ እንዳሉ ማስተዋል ያስፈልጋቸዋል። ተስፋ የቆረጡት ሰዎች በመቆየት ዘመን ውስጥ እንዳሉ ሲያውቁ ማድረግ ያለባቸውን የመጽሐፍ ቅዱስ መመሪያዎች ብዙ ናቸው። ኤርምያስ ወደ “የዘባችኛ ጉባኤ” ፈጽሞ እንዳይመለሱ ያስተምራል፤ ይህም በፈላጭነት መልእክት ውስጥ የሰይጣን ምክርብ ነው። ደግሞም ክቡሩን ከክፋው መለየት አለባቸው። ከክፋው ጋር በተቃራኒው የተቀመጠው “ክቡሩ” ሁለት ትርጉም አለው።

ከዓመታት በፊት የዊሊያም ሚሊርን ሕልም በተግባር ላይ በማዋል ይህን ትንቢታዊ ልዩነት ራሴ ተማርሁ። ጌቶቼን እንደ የእግዚአብሔር ቃል እውነቶች፤ ሐሰተኛ ጌቶቼንም እንደ የተበላሹ ትምህርቶች በትክክል ገለጽሁ። ከዚያ በኋላ ያዕቆብ ዋይት ደግሞ የዊሊያም ሚሊርን ሕልም በተግባር ላይ እንዳዋለ ተጠቅመልኝ፤ እርሱም በትግበራው ውስጥ ጌቶቼን እንደ የእግዚአብሔር ታማኝ ሕዝብ፤ ሐሰተኛ ጌቶቼንም እንደ የእውነት ሐሰተኛ ተናጋሪዎች ለይቶ አሳየ። ያዕቆብ ዋይት ስለ ሕልሙ ያስተማረውን በመመርመር ጊዜ፤ እኛ

ሁለታችንም ትክክል እንደነበርን ተገነዘብሁ። ጌቶቹ የእግዚአብሔርን ታማኞች ሊወክሉ ይችላሉ፤ የሐሰት ጌቶቹም ያልታማኞችን፤ ነገር ግን ጌቶቹ ደግሞ የእግዚአብሔር ቃል እውነቶችን ሊወክሉ ይችላሉ፤ የሐሰት ጌቶቹም ሐሰተኛ ትምህርቶችን። ያዕቆብ ዋይት የሚለርን ሕልም ያኔ ራሱ በሕይወት የሚኖርበት ታሪክ ላይ ተግባራዊ አድርጎታል፤ እኔ ግን ወደ ሕልሙ እንደ የዘመኑ ፍጻሜ ታሪክ ቀርቤ ነበር። ሁለቱ ትግበራዎች በአንድነት ሰዎች የሚያምኑትን እንደሚሆኑ ያመለክታሉ፤ የተሳሳቱ ትምህርቶችንም ለመያዝ ቢመርጡ፤ ከእነዚያ ጋር አብረው በተያያዙባቸው ትምህርቶች ጋር በቆሻሻው መጥረጊያ ሰው በመስከት ውጭ ይጠረጋሉ። የምንበላው እኛ ነን።

ተስፋ የቆረጡት ሰዎች በመዘግየት ዘመን ውስጥ እንዳሉ ሲያውቁ፤ እንደ ኤርምያስ መሠረት የከበረውን ከዋረደው ለይተው ማወጣት አለባቸው።

“ከእግዚአብሔር መንግሥት ጋር በጦርነት ላይ ያሉ ሰዎች አንዳንድ ጊዜ የሚያሳዩትን ጥበብ እንዴት ሊያገኙ ቻሉ? ሰይጣን ራሱ በሰማያዊ አደባባዮች ውስጥ ተምሮአል። መልካሙንም እንዲሁ ክፉውንም ዕውቀት አለው። ውድ የሆነውን ከከንቱው ጋር ይቀላቅላል። ይህም ለማታለል ኃይል የሚሰጠው ነገር ነው። ነገር ግን ሰይጣን ራሱን በሰማያዊ ብርሃን ልብሶች ስለሸፈነ፤ እንደ ብርሃን መልአክ እንቀበለውን? ፈታኝ እንደ ዘዴዎቹ የተማሩ፤ በመንፈሱ የተነሣሡ፤ ለሥራውም የተስማሙ ወኪሎች አሉት። ከእነርሱ ጋር እንተባበርን? የትምህርት ማግኘት አስፈላጊ እንደሆኑ የወኪሎቹን ሥራዎች እንቀበልን?” Ministry of Healing, 440.

ውድና አስጸያፊው እውነትንና ስህተትን ይወክላሉ። እንዲሁም ሁለት የሰዎች ክፍሎችን ይወክላሉ።

“ነገር ግን የእግዚአብሔር መሠረት ጸንቶ ይኖራል፤ ይህንም ማግኘትም አለው፤ ጌታ የራሱ የሆኑትን ያውቃል። እንዲሁም፡- የክርስቶስን ስም የሚጠራ ሁሉ ከዓመፅ ይራቅ። በትልቅ ቤት ግን የወርቅና የብር ዕቃዎች ብቻ አይኖሩም፤ የእንጨትና የሸክላ ዕቃዎችም አሉ፤ ከእነርሱም አንዳንዶቹ ለክብር፤ አንዳንዶቹም ለውርደት ናቸው። ‘ትልቁ ቤት’ ቤተ ክርስቲያንን ይወክላል። በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክቡራን እንዳሉ ርኩሳንም ይገኛሉ። ወደ ባሕር የተጣለው መረብ መልካሞችንም ክፉዎችንም ይሰበስባል።” Review and Herald, የካቲት 5, 1901.

ኤርምያስ እንዲመለስ ከሆነ፤ ከሰነፍ ደናግል መለየት እንዳለበት ተነግሮት ነበር፤ እንዲሁም ከሰነፍ ደናግል የተሳሳቱ ትምህርቶች ደግሞ መለየት አለበት። መቶ አርባ አራት ሺህ ወደ ፍጹም አንድነት የሚገቡ ናቸው። ኤርምያስ፤ በራእይ ሲናገር፤ የእግዚአብሔር “አፍ” እንዲሆኑ በሕዝቅኤል ሁለተኛ የአራቱ ነፋሳት መልእክት እንዲታተሙ የተጠሩት ሊፈጽሙት የሚገባቸውን ሥራ ይወክላል። ራእይ ፍርድ በደረሰ ጊዜ በሚለራዊ ታሪክ ተናገረ፤ ምድር አውሬውም ሲናገር እና የሦስተኛው ወዮ ፍርድ ሲደርስ፤ በመቶ አርባ አራት ሺህ ታሪክ ውስጥ ደግሞ ይናገራል። ከዚያም በኤርምያስ የተለየውን ሥራ ያከናወኑት እንደ እግዚአብሔር ጠባቂዎች ከፍ ከፍ ይደረጋሉ።

ጌታ በእሁድ ሕግ ቀውስ ውስጥ አፋ ሆነው እንዲናገሩለት የተመረጡትን ተስፋ የቆረጡትን ከሞታቸው ለማንቃት አጽናኙን ሲልክ፤ ለእርሱ ቃል አቀባዮች መሆን ከፈለጉ ሊፈጽሙት የሚገባቸውን የመንጻት ሥራ ይገልጻል። ኢሳይያስ ከኤርምያስ ምክር ጋር ይስማማል።

በተራሮች ላይ የመልካም ወሬ የሚያመጣ፤ ሰላምን የሚያውጅ፤ የመልካም ነገር ወሬ የሚያመጣ፤ መዳንን የሚያውጅ፤ ለጽዮንም “አምላክሽ ነግሣአል!” የሚል እግሮቹ እንዴት ያማሩ ናቸው! ጠባቂዎችሽ ድምፃቸውን ያነሣሉ፤ በአንድነትም ይዘምራሉ፤ እግዚአብሔር ጽዮንን በሚመልስበት ጊዜ ዐይን ለዐይን ያያሉና። እናንተ የኢየሩሳሌም ባድማ ስፍራዎች፤ በደስታ ፈንቅላ፤ በአንድነትም ዘምሩ፤ እግዚአብሔር ሕዝቡን አጽናንቶአልና፤ ኢየሩሳሌምንም ተቤቸቶአል። ኢሳይያስ 52:7-9።

እነዚያ “የምሥራችን የሚያመጡ” እና “ሰላምንና ማዳንን የሚያውጁ” ሰዎች “ድምፃቸውን በአንድነት ያነሣሉ።” ምክንያቱም “ፊት ለፊት ያያሉና።”

ሌሎች ጥቂቶችም ከእኔ ጋር ተገልጠው ነበር፤ እኔ ያስቀድሜ የጠቀስኋቸው ከእነዚያ ጋር ተጽእኖአቸውን በማቀላቀል ይተባበራሉ፤ እንዲሁም በሚችሉት ሁሉ ከአካሉ ለማራቅና ግራ መጋባትን ለማመጣት ይሠራሉ፤ ተጽእኖአቸውም የእግዚአብሔርን እውነት ወደ ንቀት ያመጣል። ኢየሱስና ቅዱሳን መላእክት የእግዚአብሔርን ሕዝብ ወደ አንድ እምነት እያመጡና እያንደኩ ናቸው። ሁሉም አንድ ልብና አንድ ፍርድ እንዲኖራቸው። እነርሱም በእምነት አንድነት ውስጥ እየተመጡ ሳሉ፤ ለዚህ ዘመን የሚሆኑትን ከባድና አስፈላጊ እውነቶች በአንድ እይታ እንዲያዩ፤ ሰይጣን እድገታቸውን ለመቃወም በሥራ ላይ ነው። ኢየሱስ በመሠረታዊ ጥያቄዎቹ አማካይነት ለመሰብሰብና ለማንደክ ይሠራል። ሰይጣንም በመሠረታዊ ጥያቄዎቹ አማካይነት ለመበተንና ለመከፋፈል ይሠራል። “እነሆ፤ እኔ አዝዥለሁ፤ የእስራኤልንም ቤት እንደ እህል በወንፊት እንደሚነፈስ ሁሉ በአሕዛብ ሁሉ መካከል እንፍሰዋለሁ፤ ነገር ግን ከእህሉ አንዲት ቅንጣት እንኳ ወደ ምድር አትወድቅም።”

“እግዚአብሔር አሁን ሕዝቡን እየፈተነና እያረጋገጠ ነው። ባሕርይ እየተቀረጸ ነው። መላእክት የሞራል ዋጋን እየመዘኑ ነው፤ የሰው ልጆችም ሥራ ሁሉ ታማኝ መዝገብ እየጠበቁ ነው። በእግዚአብሔር ሕዝብ ለመሆን በሚናገሩት መካከል የተበላሹ ልቦች አሉ፤ ነገር ግን ይፈተናሉ እና ይረጋገጣሉ። የሰው ሁሉ ልብ የሚያነብ ያ እግዚአብሔር፤ ብዙ ጊዜ በትንሹ የሚጠረጠሩባቸውን የጨለማ ስውር ነገሮች ወደ ብርሃን ያመጣል፤ የእውነትን እድገት ያደናቀፉ የመሰናክል ነገሮች እንዲወገዱ፤ እግዚአብሔርም ሥርዓቱንና ፍርዶቹን የሚያውጅ ንጹሕና ቅዱስ ሕዝብ እንዲኖረው።”

“የመዳናችን አለቃ ሕዝቡን እርምጃ በእርምጃ ይመራቸዋል፤ ለመለወጥ እያነጻቸውና እያዘጋጃቸው፤ ከሰውነቱም ራሳቸውን ለመለየት የሚያዘነብሉትን፤ ሊመሩ የማይፈቅዱትን፤ በራሳቸውም ጽድቅ የሚረኩትን ወደ ኋላ ይተዋቸዋል። ‘እንግዲህ በአንተ ያለው ብርሃን ጨለማ ከሆነ፤ ያ ጨለማ እንዴት ታላቅ ይሆናል!’ ሰዎችን በራሳቸው መተማመን መንፈስ እንዲዘናጉ፤ እነርሱ ትክክል እንደሆኑና በብርሃን ውስጥ እንዳሉ እንዲያምኑ የሚመራ ማታለል፤ እነርሱ ግን ከእግዚአብሔር ሕዝብ ራሳቸውን እየራቁ ሳሉ፤ የሚወዱትም ብርሃን ጨለማ ሆኖ ሳለ፤ ከዚያ የሚበልጥ ማታለል የሰውን አእምሮ ሊያስታልል አይችልም።” Testimonies, volume 1, 332, 333.

“የምሥራች የሚያውጅ” የሚለው ሐረግ በኢሳይያስ ክፍል ውስጥ ሁለት ጊዜ ተደግሞ ይገኛል፤ ይህም የእኩለ ሌሊት ጩኸትን ታሪክ ለመለየት ነው፤ እንዲሁም ውድ የሆነው ከክፉው በሚለይበት ጊዜ የሚፈጸመውን አንድነት ወደ ኢሳይያስ መግለጫ የሚመሩት ጥቅሶች ደግሞ እንዲሁ ያደርጋሉ።

ንቁ፣ ንቁ፤ ጽዮን ሆይ፣ ኃይልሽን ልበሺ፤ የተቀደሰችው ከተማ ኢየሩሳሌም ሆይ፣ ውብ ልብሶችሽን ልበሺ፤ ከዚህ በኋላ ያልተገረዘና የረከሰ እንግዲህ ወደ አንቺ አይገባምና። ከትቢያው ራስሽን አራግሬ፤ ተነሺ፣ ኢየሩሳሌም ሆይ፣ ተቀመጫ፤ የተማረከች የጽዮን ልጅ ሆይ፣ የአንገትሽን እስራት ፍቺ። ኢሳይያስ 52፡1-2።

ኤርምያስ በመጀመሪያው ተስፋ መቁረጥ ውስጥ ያሉትን፤ በመዘግየት ዘመን ውስጥ እንዳሉ የሚያውቁትን ይወክላል። ኢሳይያስም እነዚያ ሰዎች “ንቁ፣ ንቁ” ብሎ ያዘቸዋል። እነርሱም ይነቃሉ፤ በመጨረሻም በእግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ያልተገረዘና ርኩሳን ከእንግዲህ ወዲህ የማይኖሩበት ነጥብ ድረስ ይደርሳሉ። ምክንያቱም ውድ የሆነውን ከርኩሱ የመለየትን ሥራ ፈጽመው ይሆናልና። “ጌታ ፍርዶቹ በዓለም ላይ ይበልጥ በግልጽ ምልክት ከመውደቃቸው በፊት፣ ቤተ ክርስቲያን እንድትነጻ ይወዳል።”

“የዚህች ምድር ታሪክ መደምደሚያ በፍጥነት እየቀረብን ነው። ፍጻሜው እጅግ ቅርብ ነው፤ ከብዙዎች የሚገምቱትም ይልቅ እጅግ የቀረበ ነው፤ እኔም ሕዝባችን ጌታን በቅን ጥረት እንዲፈልጉ ያለባቸውን

አስፈላጊነት በእነርሱ ላይ እንድንገፋ ሸክም ይሰማኛል። ብዙዎች ተኝተዋል፤ ከሥጋዊ እንቅልፋቸው ለማንቃት ምን ሊባል ይችላል? ጌታ ፍርዶቹ በዓለም ላይ በይበልጥ በግልጽነት ከሙሉደቃቸው በፊት፣ ቤተ ክርስቲያኑ እንድትነጻ ይወዳል።”

“በመምጣቱ ቀን ማን ይቆያል? በመገለጡስ ጊዜ ማን ይቆማል? እርሱ እንደ አጥሪ እሳት ነውና፣ እንደ አጣቢዎችም ሳሙና፤ ብርንም እንደሚያጥርና እንደሚያነጻ ሆኖ ይቀመጣል፤ የሌዊንም ልጆች ያነጻል፣ እንደ ወርቅና እንደ ብርም ያጠራቸዋል፣ በጽድቅም መባ ለእግዚአብሔር እንዲያቀርቡ።”

“ክርስቶስ ማንኛውንም የእውነት መልክ የተሸፈነ የማስመሰያ ልብስ ያስወግዳል። እውነተኛውን ከሐሰተኛው ጋር የተቀላቀለ ነገር ምንም እንኳ እርሱን ሊያታልለው አይችልም። ‘እርሱ እንደ አንጥረኛ እሳት ነው፣’ ክቡሩን ክርኩሱ፣ ቆሻሻውንም ከወርቁ የሚለይ።”

“እንደ ሌዋውያን ሁሉ፣ የእግዚአብሔር የተመረጡ ሕዝቦች ለእርሱ ልዩ ሥራ በእርሱ ተለይተው ተቀድሰዋል። እውነተኛ ክርስቲያን ሁሉ የክህነት ማረጋገጫ ይሸከማል። ለዓለም የሰማያዊ አባቱን ባሕርይ እንዲወክል የተቀደሰው ኃላፊነት ተሰጥቶት ተከብሯል። ‘እንግዲህ በሰማይ ያለ አባታችሁ ፍጹም እንደሆነ፣ እናንተ ደግሞ ፍጹማን ሁኑ’ የሚሉትን ቃላት በጥልቅ ሊጠነቀቅባቸው ይገባዋል።”

“ነገር ግን ስሜን ለምትፈሩ የጽድቅ ፀሐይ በክንፎቿም ፈውስ ይዞ ይወጣል፤ እናንተም ወደ ውጭ ትወጣላችሁ፣ እንደ ማሰሪያ ጥጆችም ታድጋላችሁ። ክፉዎችንም ትረግጣላችሁ፤ እኔ ይህን በማደርግበት ቀን ከእግራችሁ ጫማ በታች አመድ ይሆናሉና፣ የሠራዊት ጌታ ይላል።”

“የባሪያዬን የሙሴን ሕግ፣ ለእስራኤል ሁሉ በከፊት ከሥርዓቶችና ከፍርዶች ጋር ያዘዘሁትን፣ አስቡ። እነሆ፣ የታላቁና የሚያስፈራው የጌታ ቀን ሳይመጣ በፊት ነቢዩን ኤልያስ እልክላችኋለሁ፤ እርሱም እኔ መጥቼ ምድርን በእርግጥ እንዳልመታት፣ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች፣ የልጆችንም ልብ ወደ አባቶቻቸው ይመልሳል።” ሪቪው አንድ ሄራልድ፣ ጎዳር 8፣ 1906።

ሐሰተኛ ትምህርቶችን የሚጸኑ ሰዎች፣ በምድረ በዳ “ድምፅ” እየጮኹ በሚጀምረው ታሪክ ውስጥ ይለዩ ይሆናሉ። የእግዚአብሔር ፈጣሪ ኃይል የግል የተቀደሰ ልምድ እንዲያፈራ እንዲፈቅዱ የማይፈልጉ ሰዎች፣ በምድረ በዳ “ድምፅ” እየጮኹ በሚጀምረው ታሪክ ውስጥ ከ“ወርቁ” ይለያሉ። ላኦዲቅያ ወደ ፊላዴልፊያ በምትሸጋገርበት ነጥብ ላይ ሳሉ፣ እነርሱ እንደ ላኦዲቅያውያን ይቀራሉ።

ከክፍው መካከል ውድ የሆነውን የመለየት ሥራ እጅግ በአብዛኛው በድንገት መጥቶ የሌዊን ልጆች ሊያነጻ የሚመጣው የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ሥራ ነው፤ ነገር ግን እኛም መሳተፍ አለብን።

ስለዚህ፣ ወዳጆቼ ሆይ፣ ሁልጊዜ እንደ ታዘዘችሁ፣ በእኔ ፊት ሳላችሁ ብቻ ሳይሆን አሁንም ከዚያ ይልቅ በመቅረቱ፣ መዳናችሁን በፍርሃትና በመንቀጥቀጥ አድርጉ። ምክንያቱም እንደ መልካም ፈቃዱ ለመፈለግና ለማድረግ በእናንተ ውስጥ የሚሠራው እግዚአብሔር ነውና። ሁሉን ያለ ማጉረምረምና ያለ ክርክር አድርጉ፤ እናንተም ነቀፋ የሌለባችሁና ንጹሐን ትሆኑ ዘንድ፣ በጠማማና በተንኮላኛ ትውልድ መካከል፣ እናንተ በዓለም ውስጥ እንደ ብርሃናት ትበራላችሁ፣ ነቀፋ የሌለባችሁ የእግዚአብሔር ልጆች ትሆናላችሁ። ፊልጵስዩስ 2፣ 12-15።

ኤርምያስ በሚመጣው ፍርድ ውስጥ የእግዚአብሔር አፍ ሆኖ መናገር ቢፈልግ፣ ከከንቱው የተከበረውን እንዲለይ ተነገረው። ኤርምያስ ለእርሱ የተሰጠውን የእግዚአብሔር ምክር እየሰማ መሆኑ፣ ሥራውን ለመሸከም ቢመርጥ የሚያጽናናው መንፈስ መገኘቱ አስቀድሞ እንደነበረ ያሳየ ነበር።

“የመዳንን ማግኘት ሥራ የተባበረ አጋርነት ሥራ፣ የጋራ እንቅስቃሴ ነው። በእግዚአብሔርና በንስሐ በገባ ኃጢአተኛ መካከል መተባበር ሊኖር ይገባል። ይህ በባሕርይ ውስጥ ትክክለኛ መርሆች እንዲፈጠሩ አስፈላጊ ነው። ሰው ወደ ፍጹምና መድረሱን የሚያደናቅፈውን ለማሸነፍ ከልቡ የሆነ ጥረት ሊያደርግ

ይገባቸዋል። ነገር ግን ለስኬት ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር የተደገፈ ነው። የሰው ጥረት በራሱ ብቻ በቂ አይደለም። መለኮታዊ ኃይል እርዳታ ካልኖረው ምንም አይጠቅምም። እግዚአብሔር ይሠራል ሰውም ይሠራል። ፈተናን መቃወም ከሰው ዘንድ ሊመጣ ይገባል፤ እርሱም ኃይሉን ከእግዚአብሔር ሊሰጥ ይገባቸዋል። በአንደኛው ወገን ወሰን የሌለው ጥበብ፣ ርኅራኄና ኃይል አለ፤ በሌላው ወገን ግን ድካም፣ ኃጢአተኝነት፣ ፈጽሞ እጅ አጥነት አለ።”

“እግዚአብሔር እኛ በራሳችን ላይ ሥልጣን እንዲኖረን ይፈልጋል። ነገር ግን ያለ ፈቃዳችንና ተባባሪነታችን ሊረዳን አይችልም። መለኮታዊው መንፈስ ለሰው በተሰጡት ኃይሎችና ችሎታዎች አማካይነት ይሠራል። ከራሳችን የተነሣ ዓላማዎቻችንንና ፍላጎቶቻችንን እንዲሁም ዝንባሌዎቻችንን ከእግዚአብሔር ፈቃድ ጋር በስምምነት ማምጣት አንችልም፤ ነገር ግን ‘ፈቃደኞች እንድንሆን ፈቃደኞች’ ከሆንን፣ አዳኙ ይህን ስለ እኛ ያከናውናል፤ ‘አሳቦችን እናፈርሳለን፣ በእግዚአብሔርም እውቀት ላይ የሚነሣውን ከፍ ያለ ነገር ሁሉ፣ እያንዳንዱንም አሳብ ለክርስቶስ መታዘዝ እንማርካለን።’ 2 ቆሮንቶስ 10:5።” የሐዋርያት ሥራ, 482።

በራእይ አሥራ አንድ ውስጥ ያሉት ሦስት ቀን ተኩል፣ ደረቅ አጥንቶቹ በመንገድ ላይ ሞተው በሚታዩበት ጊዜ፣ የ“ምድረ በዳ” ምልክት ናቸው፤ “ምድረ በዳ”ም የዘሌዋውያን ሃያ ስድስት ውስጥ ያሉትን “ሰባት ዘመናት” ይወክላል። የሦስቱና የግማሹ ቀናት መበተን በሚያበቃበት ጊዜ፣ ከመቶ አርባ አራት ሺህ መካከል እንዲሆኑ የተጠሩት “እንዲነቁ” እና “ትቢያውን እንዲያራግፉ” ናቸው። እህት ዋይት፣ “ጌታ ቤተ ክርስቲያኑ ከፍርዶቹ ይበልጥ በግልጽ ሁኔታ በዓለም ላይ ከማውረዱ በፊት እንድትነጻ ይፈልጋል” ትላለች።

ከ«የተነጻጽ ቤተ ክርስቲያን» ጋር በተያያዘ እርሷ፣ «ውድን ከክፉው የሚለይ» የኤርምያስን የመለየት ሂደት ትጠቅሳለች። እንዲሁም ከሚልክያስ ምዕራፍ ሦስት ጋር ታገናኘዋለች፣ በዚያም የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ከመምጣቱ በፊት መንገዱን የሚያዘጋጅ መልእክተኛ ይገለጻል። መንገዱን የሚያዘጋጅ ያ መልእክተኛ፣ የኢሳይያስ «በምድረ በዳ የሚጮኽ ድምፅ» ነው። የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ግን ክርስቶስ ነው፤ እርሱም «እንደ» «ሌዋውያን» «ለልዩ ሥራው በእርሱ የተለዩ» ከሆኑት ከአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ጋር ቃል ኪዳን ለመግባት በመዘጋጀት ላይ ነው። ከዚያም እነርሱን ካህናት መሆናቸውን ትገልጻለች፣ እናም ኢየሱስ «እንግዲህ እናንተ፣ በሰማይ ያለ አባታችሁ ፍጹም እንደ ሆነ፣ ፍጹማን ሁኑ» የሚለውን ቃል ትጠቅሳለች።

በመዘግየት ዘመን መጨረሻ የሚታወቅ የመንጻት ሂደት አለ፤ ምክንያቱም ጌታ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የሚፈጽሙት ልዩ ሥራ አለውና፣ “ፍርዶቹ በዓለም ላይ ይበልጥ በግልጽ ሁኔታ ከመውደቃቸው” በፊት የነጻች ቤተ ክርስቲያን ይኖረዋል። ፍርዶቹ አሁንም በዓለም ውስጥ አሉ፤ ነገር ግን በእሑድ ሕግ ጊዜ “የእግዚአብሔር አጥፊ ፍርዶች” መውደቅ ይጀምራሉ።

እነዚያ ፍርዶች ለእውነትን ከቶ ላለውቁ ሰዎች “የምሕረት ጊዜ” ናቸው። ነገር ግን ለአስፈላጊው የመንጻት ሂደት ለመግባት ፈቃደኛ ላልሆኑ ሰዎች በእነዚያ ፍርዶች ውስጥ ምንም ምሕረት የለም። “የበለጠ ግልጽ ሁኔታ የሚወርዱ” እነዚህ “ፍርዶች” ምልክቶች የሆኑ ፍርዶችን ይለያሉ። እነርሱ ምልክትን ይወክላሉ፤ መንፈስ ቅዱስም በእነዚያ ፍርዶች የተፈጠረውን ትርምስና ግራ መጋባት ተጠቅሞ በ“ሐሰተኛው የእረፍት ቀን” የሚጠብቁ እና “የጌታን ሰንበት በሕሊና በተባበረ መልኩ የሚጠብቁ” መካከል ልዩነት ያመለክታል፤ ምክንያቱም “ዓለም ሊጠነቀቅ የሚችለው” በዚህ ብቻ ነው። ምልክቶች የሆኑት ፍርዶች መንፈስ ቅዱስ አሁንም በባቢሎን ውስጥ ያሉትን የእግዚአብሔር ልጆች ወደ አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ሰዎች ዓላማ እንዲያውቁ የሚጠቀምበት ጀርባ ትዕይንት ናቸው።

ነገር ግን እህት ዋይት ሚልክያስ ምዕራፍ ሦስትን ብቻ አትጠቅስም፤ ደግሞም የሚልክያስ መጽሐፍ ምዕራፍ አራት የመጨረሻ ጥቅሶችን ታካትታለች፣ እና እንደገናም የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ መንገድ ለማዘጋጀት ሊቀድም የነበረውን “ድምፅ” ትጠቅሳለች። እነዚያ የመጨረሻ ጥቅሶች ስለ ቃል ኪዳኑ መልእክተኛ

የሚደረገው ዝግጅት አይደሉም፤ ስለ ሙሴ ሕግ ማስታወስ፤ እና የአባቶች ልብ ወደ ልጆች እንዲመለስ እንዲሁም የልጆች ልብ ወደ አባቶች እንዲመለስ ናቸው። “ድምፁ” መጀመሪያ ክርስቶስ እንደ ቃል ኪዳን መልእክተኛ በድንገት ወደ ቤተ መቅደሱ መጥቶ፤ እንዲሁም የሰንደቅ ዓላማውን ሥራ እንዲፈጽሙ የነቁ ነገር ግን የተስፋ የቆረጡ ሕዝቡን እንዲያነጻ መንገዱን ያዘጋጃል። ከዚያም ሚልክያስ የ“ድምፁን” ሥራ ሌላ ገጽታ ይናገራል።

“የአባቶችንም ልብ ወደ ልጆች፣ የልጆችንም ልብ ወደ አባቶቻቸው ይመልሳል፤” እርሱም ይህን ሥራ በኮሬብ ከተሰጠው ሕግ ጋር በተያያዘ ያከናውናል። ኤልያስ፣ እርሱም ደግሞ የኢሳይያስ “ድምፅ” የሆነው፤ የእግዚአብሔርን ሕዝብ ኃጢአቶች ይገልጣል። ይህም የመንጻት ሂደት አካል ነው። የኃጢአት ትርጓሜ አንድ ብቻ ነው፤ ይኸውም በኮሬብ የተሰጠውን ሕግ መተላለፍ ነው። ዮሐንስ መጥምቁ ኤልያስ ነበረ፤ ሥራውም ያንኑ አካል ያካተተ ነበር።

በዚያን ዘመን መጥምቁ ዮሐንስ በይሁዳ ምድረ በዳ እየሰበከ መጣ፣ እንዲሁም እያለ፡- ንስሐ ግቡ፤ ምክንያቱም የሰማይ መንግሥት ቀርባለች። በነቢዩ ኢሳይያስ፡- “በምድረ በዳ የሚጮኽ የአንዱ ድምፅ፣ የጌታን መንገድ አዘጋጃ፤ መንገዶቹን አቅኑ” ተብሎ የተነገረለት እርሱ ነውና። ያውም ዮሐንስ ልብሱ ከግመል ጠጉር ነበረ፤ በወገቡም የቆዳ ቀበቶ ታጥቆ ነበር፤ ምግቡም አንበጣና የዱር ማር ነበር። በዚያን ጊዜም ኢየሩሳሌም ሁሉ፣ ይሁዳም ሁሉ፣ በዮርዳኖስም ዙሪያ ያለው አገር ሁሉ ወደ እርሱ ይወጡ ነበር፤ ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ይጠመቁ ነበር። ብዙ ፈሪሳውያንና ሰዲቃውያን ወደ ጥምቀቱ ሲመጡ ባዩ ጊዜ ግን፡- እናንተ የእፍኝት ልጆች፣ ከሚመጣው ቍጣ ለመሸሽ ማን አስጠነቀቃችሁ? አላችው።

እንግዲህ ለንስሐ የሚገባ ፍሬ አፍሩ፤ በልባችሁም፣ “አብርሃም አባታችን ነው” ለማለት አታስቡ፤ እኔ እላችኋለሁና፤ እግዚአብሔር ከእነዚህ ድንጋዮች ለአብርሃም ልጆችን ማስነሣት ይችላል። አሁንም መጥረቢያው በዛሬች ሥር ተቀምጦአል፤ ስለዚህ መልካም ፍሬ የማያፈራ ዛፍ ሁሉ ይቆረጣል ወደ እሳትም ይጣላል። እኔስ ለንስሐ በውኃ አጠምቃችኋለሁ፤ ከእኔ በኋላ የሚመጣው ግን ከእኔ ይልቅ ኃያል ነው፤ ጫማውን እንኳ ለመሸከም የማይገባኝ እርሱ ነው፤ እርሱ በመንፈስ ቅዱስና በእሳት ያጠምቃችኋል። ማበጠሪያው በእጁ ነው፣ አውድማውንም ፈጽሞ ያነጻል፤ ስንዴውንም ወደ ጎተራ ያከማቻል፤ ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል። ማቴዎስ 3፡1-12።

ዮሐንስ መጥምቁ ወደ ራእይ አሥራ አንድ የተጠቀሰው የሦስት ቀን ተኩል “ምድረ በዳ” መጣ፤ ምክንያቱም ነቢያት ሁሉ ከኖሩበት ዘመን ይልቅ ስለ ዘመኑ ፍጻሜ ይበልጥ ይናገራሉና። እርሱም ከኃጢአት ንስሐ እንዲገባ መልእክት አመጣ፣ ምክንያቱም የሰማይ መንግሥት ቀርቦ ነበር፤ እንዲሁም “ጊዜው ቀርቦአል” በሚባልበት ጊዜ የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ እንደሚገለጥ ነው። ዮሐንስ መጥምቁ የ“ድምፅ” ሥራን ያሳያል፤ ምክንያቱም እንደ ኢየሱስ ቃል እርሱ ደግሞ ሊመጣ ያለው ኤልያስ ነበርና።

ሕጉና ነቢያት ሁሉ እስከ ዮሐንስ ድረስ ትንቢት ተናገሩ። ልትቀበሉትም ብትወዱ፣ ሊመጣ ያለው ኤልያስ ይህ ነው። የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ። ማቴዎስ 11፡13-15።

ኢየሱስ የመጥምቁ ዮሐንስ ትንቢታዊ መለያ ፈተና እንደነበረ ያመለክታል። እርሱም በቀጥታ፣ “ልትቀበሉት ብትወዱ” ይላል። ከዚያም ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን፣ “የሚሰማ ጆሮ ያለው ይስማ” በማለት እንዲቀበሉት ያበረታታቸዋል። ምንን ይስማ? ወደ መጽሐፍ ቅዱስ የመጨረሻው ምድረ በዳ የሚመጣው ድምፅ ማን እንደሆነ፣ እና የቃል ኪዳን መልእክተኛ በእግዚአብሔር ልዩ ፍርዶች ዘመን ውስጥ ልዩ ሥራ እንዲያደርጉ መቶ አርባ አራት ሺህን እንዲያዘጋጅ መንገዱን የሚያዘጋጅ ድምፅ ማን እንደሆነ ይስማ።

ዮሐንስ “የግመል ጠጉር ልብስ ለብሶ በወገቡም የቆዳ ቀበቶ ታጥቆ ነበር፤ ምግቡም አንበጣና የዱር ማር ነበር።” “ምግቡ” የእስልምና መልእክት ነበር፣ ምክንያቱም “አንበጣ” የእስልምናን ምልክት ይወክላል፤ ማርም

በአፋ ጣፋጭ የነበረው የእግዚአብሔር ቃል ነው። የበላው ጣፋጭ መልእክት በመጻፈት ውስጥ የእስልምና እጅግ የመጀመሪያ ምልክት ስለሆነው “የዱር” የዐረብ አህያ ነበር። ይህ የእስልምና የዱር የዐረብ አህያ የሚመለከተው ጣፋጭ መልእክት፣ “አንበጣ” በሚለውም የሚወከል ሲሆን፣ ግመሎች ደግሞ ሌላ የእስልምና ምልክት ስለሆኑ በልብሱ ውስጥም ተሸምኖ ነበር። የሐንስ የበላው ምግብ ነፍሳቱን ሳይሆን የአንበጣ ዛፍን የሚያመለክት ቢሆን እንኳ፣ “አንበጣ” የሚለውን ቃል እንደ የእስልምና ምልክት መጠቀም የቃሉን ትርጉም ማጣመም አይደለም። “አንበጣ” የሚለው ቃል የእስልምና ምልክት ነው፤ የሐንስም ማንኛውንም ሥጋዊ ምግብ መብላት አልወከለም፤ አመጋገቡ የበላው ትንቢታዊ መልእክት ምልክት ነበር።

በእንባቆም የተወከለው “ትንቢት” ወገብ ቀበቶው ነበር። ያ ትንቢት በቅዱሳን ሰንጠረዦች ላይ እንደተወከሉት የመጀመሪያውን ተስፋ መቁረጥ፣ የደናግል የመዘግየት ጊዜ፣ እና የአድቤንቲዝምን መሠረቶች በአንድነት ያገናኛል። እንባቆም እነዚያን እውነቶች ሁሉ በአንድነት ያሰረ ትንቢታዊ ወገብ ቀበቶ ነበር።

ራእይ ገና ለተወሰነ ጊዜ ነውና፤ በመጨረሻም ይናገራል እንጂ አይወሰንም፤ ቢዘገይም ጠብቀው ፈጽሞ ይመጣልና አይዘገይም። እነሆ፣ ነፍሱ ከፍ ያለችው በእርሱ ውስጥ ቅን አይደለችም፤ ጻድቅ ግን በእምነቱ ይኖራል። ዕንባቆም 2፡3-4።

“ድምፁ” የሆነውን ማስጠንቀቂያ የሚያቀናብሩትን መልእክቶች እንደ ቀበቶ አንድ ላይ ያሰረው ትንቢታዊ መልእክት፣ ቢዘገይም ግን የሚናገረውን ራእይ በተመለከተ የደናግል ምሳሌ ነው። የእኩለ ሌሊት ጩኸት ራእይ፣ “ነፍሱ ከፍ ከፍ ያለችው” ተዋራጅ እና በእምነት የሚጻድቁት ክቡራን መካከል ልዩነትን ያመጣል። በእምነት መጽደቅ እርሱ “ድምፁ” የሚታጠቅበት ቀበቶ ነው።

ጻድቅም የወገቡ ቀበቶ ይሆናል፣ ታማኝነትም የጎኖቹ ቀበቶ ትሆናለች። ኢሳይያስ 11፡5።

የ“በምድረ በዳ የሚጮኽ ድምፅ” የተባለው የተስፋ መቁረጥ ጊዜ በደረሰ ጊዜ፣ ከ2020 ዓ.ም. ጁላይ 18 ቀን የተከሰተው ተስፋ መቁረጥ በኋላ፣ መልእክቱ ከ2001 ዓ.ም. ሴፕቴምበር 11 ጀምሮ ያለው መልእክት ያው ነበር። ይህ ከሚመጣው ኤልያስ ወደሚጠብቁት ተስፋ የቆረጡ ሞቱ ደረቅ አጥንቶች የሚመጣው መልእክት፣ እስልምና “የምልክት ፍርዶች” መሆኑን፣ እነዚህም በባቢሎን ያሉ ሌሎች የእግዚአብሔር ልጆች ጽድቅን እንዲማሩ የሚያበጁትን የኋላ መድረክ እንደሚሰጡ ነው።

የጻድቃን መንገድ ቅንነት ነው፤ አንተም እጅግ ቅን የሆንህ፣ የጻድቃንን ጎዳና ትመዝናለህ። አቤቱ፣ በፍርድህ መንገድ አንተን ጠብቀናል፤ የነፍሳችን ምኞት ወደ ስምህና ወደ መታሰቢያህ ነው። በሌሊት ነፍሴ አንተን ተመኝታለች፤ አዎን፣ በውስጤ ያለው መንፈሴ በማለዳ አንተን ይፈልግሃል፤ ፍርዶችህ በምድር ላይ ሲሆኑ፣ በዓለም የሚኖሩ ጽድቅን ይማራሉና። ኢሳይያስ 26፡7-9።

የሚመጣው ኤልያስ የነበረው መጥምቁ የሐንስ፣ በራእይ መጽሐፍ ምዕራፍ አሥራ አንድ ውስጥ ባሉት ሦስት ቀን ተኩል “ምድረ በዳ” ውስጥ ያለው “ድምፅ” ነው። ሥራውም ነፍሳቸው ከፍ ከፍ የተደረገባቸውን እና በአባቶቻቸው መንፈሳዊ ርስት ላይ የሚታመኑ፣ ነገር ግን የእግዚአብሔር ቅጥ ሊመጣ እንደሆነ የሚሰሙትን አድቤንቲዝም አራተኛና የመጨረሻ ትውልድ መለየትን ያካትታል። እነርሱም ከክርስቶስ ፈጽሞ ተቃራኒ የሆነ ትውልድ መሆናቸውን ሙሉ በሙሉ ስለ ገለጡ፣ አራተኛው ትውልድ ናቸው። እነርሱ የእፋኝት ትውልድ ናቸው፤ ነገር ግን በእውነት የበጎ ትውልድ እንደሆኑ ለመከራከር አባታቸውን አብርሃምን አሁንም ያመለክታሉ። የበጎ ትውልድ ጴጥሮስ የተመረጠ ትውልድ ነው፤ እነርሱም በጎን ወደሚሄድበት ስፍራ ሁሉ የሚከተሉት ናቸው።

የሐንስ መልእክቱን ለመስማት የመጡትን ሰዎች ኃጢአቶች በግልጽ አቀረቡ፤ ምክንያቱም እነርሱ ንስሐ ገብተው ተጠመቁ። ደግሞም ከእርሱ በኋላ የሚመጣ አንድ እንዳለ፣ እርሱም አውድማውን ፈጽሞ እንደሚያነጻ አሳወቃቸው። ያ ሰው የቃል ኪዳኑ መልእክተኛ ነው፤ እርሱም “የቆሻሻ መጥረጊያ ሰው” ነው።

የሐሰት ሳንቲሞችንና እንቁዎችን በመስኮት ውጭ የሚጠርግ፣ ከዚያም በመጀመሪያው መልአክ እንቅስቃሴ ውስጥ ዊልያም ሚሊር በመላእክት መመሪያ የተሰበሰቡትን የመጀመሪያዎቹን እንቁዎች እንደገና የሚመልስ፣ ከዚያም እነርሱ ያን ጊዜ ከነበረው አሥር እጥፍ የበለጠ ያበራሉ።

መጥምቁ ዮሐንስ ለላኦዲቅያ አድቪንቲስት በአባታቸው አብርሃም ላይ ያኖሩትን መታመን በቀጥታ አውግዶ ተናገረ፤ ምክንያቱም ሊመጣ ያለው ኤልያስ የአባቶችን ልብ ወደ ልጆች እና የልጆችንም ወደ አባቶች ሊመልስ ነበረበት። የመጀመሪያውና የመጨረሻው መጽሐፍ ቅዱሳዊ አተገባበር መርህ በዚያ ሥራ ውስጥ ይወከላል፤ ነገር ግን በተበተነ ሁኔታ፣ በጠላቶች ምድር፣ በምድረ በዳ ሞተው ራሳቸውን ለሚያገኙ ሰዎች ያለው ፈውስም እንዲሁ በዚያ ውስጥ ይገኛል። እነርሱ ኃጢአታቸውንና የአባቶቻቸውን ኃጢአት መቀበል እና ንስሐ መግባት ይኖርባቸዋል። ኃጢአታቸውንና የአባቶቻቸውን ኃጢአት ከመቀበላቸው ጋር ተያይዞ፣ በሰስት ቀን ተኩል የምድረ በዳ ዘመን ውስጥ ከጌታ ጋር እየተመላለሱ እንዳልነበሩ ደግሞ መናዘዝ አለባቸው። ከዚህም በላይ፣ በዚያ ታሪክ ዘመን እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር እየተመላለሰ እንዳልነበረ መናዘዝ አለባቸው።

ከእናንተም የሚቀሩት በጠላቶቻቸው ምድር በኃጢአታቸው ይቀልጣሉ፤ ከእነርሱም ጋር በአባቶቻቸው ኃጢአት ደግሞ ይቀልጣሉ። ኃጢአታቸውንም እና የአባቶቻቸውን ኃጢአት፣ በእኔም ላይ ያደረጉትን በደል ቢናዘዙ፣ ደግሞም ከእኔ ጋር በተቃራኒው መንገድ እንደሄዱ ቢናዘዙ፤ እኔም ደግሞ ከእነርሱ ጋር በተቃራኒው መንገድ እንደሄድሁ፣ ወደ ጠላቶቻቸውም ምድር እንዳመጣኋቸው፤ ያን ጊዜም ያልተገረዙ ልባቸው ቢዋረድ፣ የኃጢአታቸውንም ቅጣት ቢቀበሉ፤ ያን ጊዜ ከያዕቆብ ጋር የገባሁትን ቃል ኪዳን አስታውሳለሁ፤ ከይስሐቅም ጋር የገባሁትን ቃል ኪዳን ደግሞ አስታውሳለሁ፤ ከአብርሃምም ጋር የገባሁትን ቃል ኪዳን አስታውሳለሁ፤ ምድሪቱንም አስታውሳለሁ። ዘሌዋውያን 26፣39-42።

እርግማኑ የመጣው የምድሪቱን ሰንበታት ስላላስታውሱ ነበር።

የሚመጣው ኤልያስ የነበረው መጥምቁ ዮሐንስ፣ በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ የተጠቀሱትን ሦስት ቀን ተኩል የምድረ በዳውን “ድምፅ” ይወክል ነበር። እነርሱ የሞቱትን ደረቅ አጥንቶች በኮሬብ የተሰጠውን የሙሴን ሕግ “እንዲያስታውሱ” ይመራቸው ነበር፤ እነርሱም ይህን ቢያደርጉ፣ የኪዳን መልእክተኛ የአባቶቻቸውን ኪዳን “ያስታውስ” ነበር። ነገር ግን ይህ የሚሆነው ኃጢአታቸውን፣ የአባቶቻቸውንም ኃጢአት ቢናዘዙ ብቻ ነበር፤ ከዚህም የበለጠ ራሳቸውን የሚያዋርድ ነገር፣ በእግዚአብሔር ላይ “የበደሉበትን” በደል በተለይ ሊገልጹ ይገባቸው ነበር።

ደግሞም እነርሱ በእግዚአብሔር ላይ “በተቃራኒው” እየተመላለሱ እንደነበሩ፣ እግዚአብሔርም በእነርሱ ላይ “በተቃራኒው” እየተመላለሰ እንደነበረ መቀበል ያስፈልጋቸው ነበር።

ደግሞም እነርሱ በራእይ አስራ አንድ ጎዳና ላይ ያሉት የሞቱ ደረቅ አጥንቶች መሆናቸውን ሊያውቁ ይገባቸው ነበር፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ወደ ጠላት ምድር እንዳመጣቸው መቀበል ነበረባቸውና፣ የጠላት ምድርም ሞት ናት።

በመጥምቁ ዮሐንስ መሠረት፣ በ“ምድረ በዳ” የሚጮኽው “ድምፅ” ማን እንደሆነ የሚለውን ጥያቄ ደግሞ መልሰው ሊሰጡ ይገባቸው ነበር፤ ምክንያቱም ዮሐንስ፣ “ከሚመጣው ቁጣ ሽሽታችሁ እንድታመልጡ ያስጠነቀቃችሁ ማን ነው?” ብሎ ጠይቆአል።

በሚቀጥለው ጽሑፍ እነዚህን ርእሶች እንቀጥላለን።

“የእግዚአብሔር አገልጋይ እንዲህ ተብሎ ታዝቧል፡- ‘ጮኽ በታላቅ ድምፅ፣ አትቆጥብ፤ ድምፅህን እንደ መለከት ከፍ አድርግ፣ ለሕዝቤም መተላለፋቸውን፣ ለያዕቆብም ቤት ኃጢአታቸውን አሳይ።’ ጌታ ስለ እነዚህ ሕዝቦች እንዲህ ይላል፡- ‘በየቀኑ ይፈልጉኛል፣ መንገዶቼንም ለማወቅ ደስ ይላቸዋል፣ ጽድቅን እንደሚያደርግ ሕዝብ።’ እነሆ፣ በራሳቸው የተታለሉ፣ በራሳቸው ጻድቃን የሆኑ፣ በራሳቸውም የረኩ

ሕዝብ ነው፤ እናም አገልጋዩ በታላቅ ድምፅ እንዲጮኽና መተላለፋቸውን እንዲያሳያቸው ታዝቷል። በዘመናት ሁሉ ይህ ሥራ ለእግዚአብሔር ሕዝብ ተደርጓል፤ ከመቼውም ጊዜ ይልቅም አሁን ይህ ያስፈልጋል።” Testimonies, volume 5, 299.